

Penciügâh

Tenosih

Güftesi : Süleyman Nahîfi'nin

Bestesi : Dedei atik'în

[♩=112] Bu_gü_lü_se_n_de_he_za_ri

Ika { Evsat

bi_ne_va_yi_mi_ya_re_su

la_l_a_hi_ve_li_a

zü_r_de_i_ha_r_i_ce_fa_yi_mi

ya_re_su_la_l_la_h (SÖN)

Dedei atik

Eski mecmualar bu ilâhînin bestekâri olarak güftesinin başlığına (Beste Dedei atik) namını yazmışlardır. Anlaşılıyor ki bu « atik » ta'biri , ilâhînin yine (Dede) namile meşhur (Hamamîza -de İsmail Dede) den evvel gelmiş başka bir (Dede) tarafından besittelendigini ihtar için ilâve edilmiştir. Acaba bu (Eski Dede) nin ismi nedir ? Hangi tarihde yaşamıştır ? Buraları şimdilik меху-limizdir. Gerci (Kadırı hane) dergâhi kütüphanesinde mahfuz büyük bir ilâhi kütüğünein baş tarafında : - Beste sahibi Dede'ler kadimden beri müteaddittir - diye bir kayda tesadüf edildi ise de bu kayıd dahi bize (Dedei atik) in hüviyyetini bildiremedi . Ma-mafih tetebbüatımıza devam ediyoruz , müsbet bir netice elde ede-risek bu zatin gelecek formalarınıza dercedilecek ilâhilerinden bi-rinin altına yazız

Süleyman Nahifi

Mesnevî şerifi namen türkçeye çeviren büyük bir şairimizdir. Hicri 1151 de vefat etmiştir. Kabri Topkapı haricinden Maltepe'ye giden cadde-sun sol tarafında yol kenarındadır.

Bu gülşende hezâri bin evâyüm ya resulallah
Veli azürdei hâri cefâyüm ya resulallah
Nola olsam devâ cûyendei darûyi ihsânın
Esiri derdi aşküm mübtelâyüm ya resulallah
Nigâhi şefkatinden ben garibi zâri dûr etme
Günehkârum giriftâri hayâyım ya resulallah
Kerem kıl lutfu ihsânınlâ dilşâdeyle ben zâri
(Nahifi) yım kapuında bir gedâyüm ya resulallah